

Lietas Nr. C29666714
Lietas arhīva Nr. C-2592-15/18

SPRIEDUMS Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015. gada 2. aprīlī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese Agnese Zemmere rakstveida procesā tiesas telpās izskatīja civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību „nosaukums” maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu

Aprakstošā daļa

[1] 2014.gada 18.jūlijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemts SIA /Nosaukums A/ (turpmāk – Prasītājs) prasības pieteikums maza apmēra prasībā pret /pers. A/ (turpmāk – Atbildētāja) par parāda piedziņu. Pēc trūkumu novēršanas prasības pieteikumā 2014.gada 28.augustā prasības pieteikums pieņemts un ierosināta civillieta.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka Prasītājs apsaimnieko dzīvojamo māju/adrese/, savukārt Atbildētājai pieder dzīvokļa īpašums Nr./adrese/.

[1.2] Ar Atbildētāju nav noslēgts dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgums, līdz ar ko apsaimniekošanas un pārvaldīšanas attiecības starp Prasītāju un Atbildētāju ir nodibinātas, pamatojoties uz likumu.

[1.3] Atbildētāja rēķinu apmaksu par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem veica neregulāri, kā arī nepilnā apmērā, līdz ar ko uz 2014.gada 20.augustu par rēķiniem, kuri izsniegti periodā no 2012.gada marta līdz 2013.gada septembrim izveidojies parāds.

Pamatojoties uz Civillikuma 866., 1071., 1488., 1587., 1652., 1716., 1756., 1759., 1765.pantu, Dzīvokļu īpašuma likuma 10.panta 2. un 3.punktu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5.pantu, lūdz tiesu piedzīt no Atbildētājas par labu Prasītājam pamatparādu 773,93 *euro* un likumiskos procentus 72,72 *euro*, kopā 846,65 *euro*, kā arī Prasītāja samaksātos tiesāšanās izdevumus to faktiskajā apmērā, samaksu veicot: AS „SEB Banka”, kods: UNLALV2X, konta nr./numurs/.

[2] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.²¹pantu Atbildētājai 2014.gada 4.septembrī uz deklarēto dzīvesvietas adresi nosūtīts prasības pieteikuma noraksts, paskaidrojuma veidlapa, kā arī paziņojums, kurā noteikts termiņš rakstveida paskaidrojumu sniegšanai līdz 2014.gada 7.oktobrim un ietverts izraksts no Civilprocesa likuma 74.panta un 250.²²panta par pušu civilprocesuālajām tiesībām (lietas 74.lapa). Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.²¹panta otrajā daļā noteiktajam, Atbildētājai izskaidrots, ka paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā, kā arī par to, ka Atbildētāja var lūgt lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

[2.1] Pēc paziņojuma nosūtīšanas Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus tiesai nav sniegusi, iebildumus nav cēlusi, lūgumus nav pieteikusi.

[2.2] Tiesas nosūtītais paziņojums tika saņemts tiesā atpakaļ 2014.gada 10.oktobrī sakarā ar to, ka beidzies tā glabāšanas laiks, jo pēc uzaicinājuma to saņemt pastā, Atbildētāja nav ieradusies (lietas 75.-76.lapa).

[2.3] Ievērojot Civilprocesa likuma 56.¹panta pirmās daļas 3.punktu un otro daļu, un 56.panta piekto daļu, secināms, ka tiesa savu paziņošanas pienākumu ir izpildījusi, un atzīstams, ka dokumenti Atbildētājai ir izsniegti.

[3] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.²⁵panta pirmo daļu, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Puses nav lūgušas iztiesāt lietu tiesas sēdē, līdz ar to 2015.gada 13.februārī pusēm paziņots, ka lieta tiks izskatīta rakstveida procesā 2015.gada 2.aprīlī, kas uzskatāms par pilna sprieduma sastādīšanas datumu, un sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā nākamajā darba dienā (lietas 77.lapa).

Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesim.

Motīvu daļa

[4] Tiesa, pārbaudījusi prasības pieteikumu un novērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka maza apmēra prasība ir pamatota un apmierināma.

[4.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu, tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

No prasības pieteikumam pievienotās Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs A/elektroniskās izdrukas (lietas 12.lapa) redzams, ka ar zemesgrāmatu tiesneša 2007.gada 12.oktobra lēmumu, pamatojoties uz 27.08.2007. pirkuma līgumu, /pers. A/ tika nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr.98 un pie tā piederošā kopīpašuma 256/78129 domājamajām daļām no daudzdzīvokļu mājas un zemesgabala /adrese/, kadastra Nr./numurs B/(turpmāk – Dzīvokļa īpašums).

[4.2] Civilprocesa likuma 96.panta otrā daļa noteic, ka fakti, kas nodibināti ar likumīgā spēkā stājušos spriedumu vienā civillietā, nav no jauna jāpierāda, iztiesājot citas civillietas, kurās piedalās tās pašas puses.

Ar prasības pieteikumam pievienoto Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 12.februāra spriedumu civillietā Nr.C29557412 (C-2382/13) (lietas 33.-36.lapa), kas stājies spēkā 2013.gada 15.martā, nodibināts, ka, pamatojoties uz 2005.gada 11.februāra Līgumu Nr.6-07/55 par dzīvojamās mājas valsts daļas pārvaldīšanu, apsaimniekošanu un sagatavošanu privatizācijai (ar 2007.gada 17.decembra grozījumiem) un 2011.gada 10.jūnija pilnvaru, SIA „nosaukums” piedalās /pers. D/ piederušo 7355/10000 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese/, kas sastāv no

zemesgabala un trijām piecstāvu dzīvojamajām ēkām, apsaimniekošanā, kā arī veic dzīvojamās mājas /adrese/, valsts daļas, tai funkcionāli piederīgo palīgēku un būvju, kā arī zemesgabala pārvaldīšanu un apsaimniekošanu līdz brīdim, kamēr dzīvokļu īpašnieki, izveidojot dzīvokļu īpašnieku sabiedrību vai slēdzot līgumu par kopīpašuma pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, nepāņem nekustamo īpašumu savā pārvaldīšanā un apsaimniekošanā. Savukārt ar Atbildētāju atsevišķs Dzīvokļa īpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgums nav noslēgts. Ar minēto tiesas spriedumu no Atbildētājas par labu Prasītājam piedzīts parāds par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī komunālajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2008.gada novembra līdz 2011.gada decembrim, atzīstot, ka starp Prasītāju un Atbildētāju uz likuma pamata nodibinātas Dzīvokļa īpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas tiesiskās attiecības.

Savukārt ar lietas materiāliem apstiprinās, ka ar nekustamā īpašuma /adrese A/, dzīvokļu īpašnieku aptaujas 2012.gada 5.janvāra balsošanas protokola lēmumu (lietas 45.lapa) nolēms slēgt jaunu apsaimniekošanas līgumu ar Prasītāju par nekustamā īpašuma apsaimniekošanu, nosakot, ka līgums stājas spēkā no 2012.gada 01.janvāra un ir spēkā līdz 2013.gada 01.janvārim. Balsošanas protokolam pievienots Pārvaldīšanas līguma projekts un veicamo pārvaldīšanas darbību apraksts, kurā cita starpā noteikta apsaimniekošanas maksa Ls 0,40 par vienu dzīvokļa kvadrātmetru mēnesī (lietas 46.-56.lapa).

Ar nekustamā īpašuma /adrese A/, dzīvokļu īpašnieku aptaujas 2012.gada 26.novembra balsošanas protokolu (lietas 57.-58.lapa) nolēms dot pārvaldīšanas uzdevumu Prasītājam arī uz 2013.gadu, nosakot, ka Prasītājam tiek dots uzdevums turpināt nekustamā īpašuma pārvaldīšanu un apsaimniekošanu līdz 2013.gada 31.decembrim nemainot apsaimniekošanas maksu un nosacījumus.

Ar nekustamā īpašuma /adrese A/, dzīvokļu īpašnieku aptaujas 2013.gada 27.decembra balsošanas protokola lēmumu (lietas 59.-60.lapa) nolēms dot pārvaldīšanas uzdevumu Prasītājam arī uz 2014.gadu, nosakot, ka Prasītājam tiek dots uzdevums turpināt nekustamā īpašuma pārvaldīšanu un apsaimniekošanu līdz 2014.gada 31.decembrim, nemainot apsaimniekošanas maksu un nosacījumus.

Ievērojot minēto, secināms, ka Prasītājs joprojām pārvalda un apsaimnieko nekustamo īpašumu /adrese A/.

[4.3] Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Saskaņā ar Civillikuma 3.pantu katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Ievērojot sprieduma [4.1] – [4.2] punktā nodibināto, secināms, ka pušu tiesiskās attiecības radās no Atbildētājas Dzīvokļa īpašuma iegādes brīža, līdz ar ko tiesa atzīst, ka strīda izšķiršanai piemērojamas tiesību normas, kas bija spēkā attiecīgajā laika periodā.

Saskaņā ar Civillikuma 1071.pantu uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu” (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 31.12.2010.) 8.panta pirmā daļa noteica, ka visu dzīvokļu īpašnieku pienākums ir piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā. Savukārt minētā likuma 12.pants noteica dzīvokļa īpašnieka pienākumu atbilstoši viņa īpašumā esošajam kopīpašuma domājamās daļas apmēram norēķināties par izdevumiem, kas saistīti ar dzīvokļa apsaimniekošanu, pārvaldīšanu, kā arī par sniegtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai izveidotās dzīvokļu īpašnieku sabiedrības biedrs un vai ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu. Saskaņā ar minētā likuma 35.pantu līdz dzīvokļa ierakstīšanai zemesgrāmatā uz dzīvokļa ieguvēju attiecas visas šā likuma normas, kas nosaka dzīvokļa īpašnieka tiesības, pienākumus un atbildību, kā arī dzīvokļa īpašnieka ģimenes locekļu un citu dzīvokli iemītnāto personu statusu.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma (likums stājās spēkā ar 01.01.2011.) 10.pantu dzīvokļa īpašnieka pienākums ir piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā; norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana); maksāt uz dzīvokļa īpašumu attiecinātos nodokļus; maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes. Saskaņā ar minētā likuma 13.panta pirmo daļu dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atbildību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Ievērojot minēto, lai gan starp pusēm nav noslēgts atsevišķs Dzīvokļa īpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgums, tiesa atzīst, ka Atbildētājas saistības pret Prasītāju pamatojas uz likumu un dzīvokļu īpašnieku pieņemtajiem lēmumiem. Tā kā lietā nav ziņu par to, ka nekustamā īpašuma /adrese A/, dzīvokļu īpašnieku aptaujas 2012.gada 5.janvāra, 2012.gada 26.novembra un 2013.gada 27.decembra balsošanas protokolu lēmumi būtu apstrīdēti vai atzīti par spēkā neesošiem, līdz ar to tiesa atzīst, ka Atbildētājam kā Dzīvokļa īpašnieci tie ir saistoši un starp pusēm joprojām pastāv faktiskās Dzīvokļa īpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas tiesiskās attiecības.

[4.4] Saskaņā ar Civillikuma 1488.panta 2.punktu, ja rakstisks līgums nav noslēgts, bet viens no dalībniekiem līgumu labprātīgi izpilda un otrs izpildījumu pilnīgi vai daļai pieņem, tad pirmajam ir tiesība prasīt atbildzināt, ko viņš izpildījis. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1591.pantu, ja ceļ prasību par divpusēja līguma izpildīšanu, prasītājam jāpierāda, ka viņš no savas puses līgumu jau izpildījis.

Lietā nav strīda par to, ka Prasītājs savas saistības ir pildījis, ir pārvadījis un uzturējis dzīvojamo māju /adrese A/. Prasības pieteikumā norādīts, ka Prasītājs ir nodrošinājis Atbildētājam komunālo pakalpojumu piegādi, proti, Atbildētājam tika piegādāta siltumenerģija (izņemot 2011/2012. gada apkures sezonu, jo apkures nodrošinātājs AS „Rīgas siltums” nepieslēdza siltumenerģijas piegādi dzīvojamajai mājai, pamatojoties uz dzīvokļu īpašnieku parādiem. Pārvaldnieks, mēģinot risināt parādnieku jautājumu, piedāvāja visiem dzīvokļu īpašniekiem segt parādnieku parāda daļu proporcionāli dzīvokļa īpašuma domājamajām daļām. Dzīvokļu īpašnieki no šāda risinājuma atteicās un AS „Rīgas siltums” siltumenerģijas piegādi nenodrošināja. Attiecīgi arī maksa par siltumenerģiju šajā periodā netika aprēķināta), kā arī Atbildētājam tika piegādāts ūdens, tika nodrošināta kanalizācijas tīklu uzturēšana, koplietošanas telpu apgaismojums un atkritumu izvešana. Savukārt Atbildētāja rēķinu apmaksu par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem veica neregulāri, kā arī nepilnā apmērā.

Atbildētāja minēto neapstrīdēja, savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Līdz ar ko atzīstams, ka Prasītājs savas saistības ir pildījis pienācīgi un Atbildētājam ir pienākums norēķināties par Dzīvokļa īpašuma pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, kā arī saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

[4.5] Taču prasības pieteikumā norādīts, ka laikā no 2012.gada decembra līdz 2013.gada 01.oktobrim Atbildētāja turpināja neveikt maksājumus pilnā apmērā. Pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 12.februāra sprieduma civilīetā Nr.C29557412 (C-2382/13) (lietas 33.-36.lapa) Prasītājs vairākkārtīgi vērsās pie Atbildētājas pilnvarotās pārstāves ar lūgumu nomaksāt gan tiesas spriedumā noteikto parādu, gan no jauna uzkrāto maksājumu parādu. No lietas materiāliem redzams, ka 2013.gada 13.jūnijā ar rakstveida iesniegumu pie Prasītāja vērsās Atbildētājas pilnvarotā persona /pers. H/ (61.-64.lapa) apņēmoties segt parādu Ls 1291 un veikt tekošos maksājumus līdz 2015.gada 1.jūnijam Ls 50 mēnesī.

Nēmot vērā, ka ar 2014.gada 1.janvāri Latvijas oficiālā valūta ir *euro*, saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4.panta pirmo daļu un 6.pantu Atbildētājas parādsaistības, kas aprēķinātas latos, pārrēķināmas no latiem uz *euro* atbilstoši neatsaucami fiksētajam *euro* maiņas kursam (1 *euro* = LVL 0,702804) un spriedumā izsakāmas *euro*.

Saskaņā ar prasības pieteikumam pievienoto parāda aprēķinu uz 20.08.2014. (lietas 73.lapa), ko pamato lietas materiālos esošie rēķini (18.-32., 66.-69.lapa) un izdrukas par Atbildētājas veiktajiem maksājumiem (lietas 70.-72.lapa), Atbildētājam izveidojās pamatparāds par laika periodu no

2012.gada 1.marta līdz 2013.gada 30.septembrim Ls 543,92 jeb 773,93 *euro* apmērā, ko Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētājas.

[4.6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10.panta pirmo daļu puses savas tiesības realizē sacīkstes formā. Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Atbilstoši Civillikuma 1838.pantā noteiktajam, samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Tiesai nav pamata apšaubīt Prasītāja iesniegtos rakstveida pierādījumus, kas pamato prasību, tajā skaitā galvenā parāda apmēru. No prasības pieteikuma un lietas materiāliem kopumā nav redzams, ka Atbildētāja pilnā apmērā būtu izpildījusi savas saistības, un, tā kā Atbildētāja nav izmantojusi savas Civilprocesa likumā paredzētās tiesības – nav sniegusi paskaidrojumus, nav cēlusi iebildumus pret prasību, nav apstrīdējusi prasības pieteikumā minētos faktus un pretējus pierādījumus tiesai nav iesniegusi, līdz ar to secināms, ka Atbildētājai nav pamatotu iebildumu pret prasību. Tādējādi, ievērojot sprieduma [4.1]- [4.5] punktā nodibināto, tiesa atzīst, ka prasība par galvenā parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma, piedzenot no Atbildētājas par labu Prasītājam galveno parādu par laika periodu no 2012.gada 1.marta līdz 2013.gada 30.septembrim 773,93 *euro* apmērā.

[4.7] Civillikuma 1652.panta 3.punkts noteic, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas. Civillikuma 1759.panta 1.punkts paredz, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Atbilstoši Civillikuma 1765.pantam likumisko procentu apmērs ir seši procenti no simta gadā.

Pamatojoties uz minētajām tiesību normām, Prasītājs aprēķinājis likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2012.gada 1.aprīļa līdz 2014.gada 20.augustam Ls 51,11 jeb 72,72 *euro* apmērā (lietas 73.lapa), ko lūdz piedzīt no Atbildētājas.

Tiesā atzīst, ka Prasītājam ir likumisks pamats aprēķināt likumiskos nokavējuma procentus Civillikumā noteiktajā apmērā, līdz ar ko tiesa atzīst, ka prasība daļā par likumisko procentu par laika periodu no 2012.gada 1.aprīļa līdz 2014.gada 20.augustam 72,72 *euro* apmērā piedziņu no Atbildētājas par labu Prasītājam ir pamatota un apmierināma.

[4.8] Tādējādi, ievērojot sprieduma [4.6] – [4.7] punktā nodibināto, tiesa atzīst, ka prasība apmierināma pilnībā, piedzenot no Atbildētājas par labu Prasītājam galveno parādu par laika periodu no 2012.gada 1.marta līdz 2013.gada 30.septembrim 773,93 *euro* apmērā un likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2012.gada 1.aprīļa līdz 2014.gada 20.augustam 72,72 *euro* apmērā, kopā 846,65 *euro*.

[4.9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otro daļu tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Līdz ar to no Atbildētājas par labu Prasītājam piedzenami Prasītāja samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva 127,00 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro* apmērā, kopā piedzenot 131,70 *euro*.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.¹ pantā noteiktajam, Atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.²⁷ panta otro daļu tiesas spriedumu lietās par maza apmēra prasībām lietas dalībnieki var pārsūdzēt apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no šā likuma 440.² pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz augstāk minēto un saskaņā Civilprocesa likuma 1.p., 41.panta pirmo daļu, 97.p., 193.p., 195.p., 204.¹p., 250.²⁵p., 250.²⁷p., tiesa

nosprida :

maza apmēra prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, galveno parādu par laika periodu no 2012.gada 1.marta līdz 2013.gada 30.septembrim 773,93 *euro* apmērā un likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2012.gada 1.aprīļa līdz 2014.gada 20.augustam 72,72 *euro* apmērā, kā arī tiesas izdevumus 131,70 *euro* apmērā, kopā 978,35 *euro* (deviņi simti septiņdesmit astoņi *euro* un 35 centi), samaksu veicot: AS „SEB Banka”, kods: UNLALV2X, konta nr./numurs/.

Noteikt /pers. A/termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sagatavošanas dienas - 2015.gada 2.aprīļa, Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese

A.Zemmere